

Написано от Христо Христов
Петък, 12 Април 2019 16:30

„Урокът, който съм извлякъл за себе си, голямата грешка, която съм допуснал, а с мен и други, е, че ние не извършихме декомунизация, по начина, по който Конрад Аденауер извърши денацификацията в Германия”.

Думите са на министър-председателят (1997-2001) и бивш лидер на СДС Иван Костов, изречени в студиото на Би Ти Ви в четвъртък (11 април 2019 г.) по повод премиерата на новата му книга „Свидетелства за прехода 1989-1999”.

За първи път Костов признава тази грешка ясно и публично, отдавайки толкова голямо значение на нея, а това е важен знак за преосмислянето на случилото се през годините на прехода и извличането на поуки, като се има предвид, че повечето политици нямат склонност да признават грешки и предпочитат да говорят за успехи, нещо, което е характерно и за бившия лидер на СДС.

Дотук обаче с признанията. Последва допълнение, напълно обезсмислящо казаното по-горе. На въпрос на водещия защо не се случи декомунизацията, Костов отговори дословно:

„Сложен, голям въпрос, опитал съм се да дам отговора тук (в книгата, б.а.). В самото общество нямаше такава нагласа. Нямаше мнозинство за такова нещо.”

Е, когато е минало толкова време и фактите са потресаващо ясни, да търсиш причината в обществото, показва, че не само не си си научил урока, но не си честен към хората и залъгваш единствено себе си.

Написано от Христо Христов
Петък, 12 Април 2019 16:30

Първо, защото подобно твърдение, че обществото не е имало нагласа, не е вярно. Голяма част от онези 2,2 млн. българи, които гласуваха за СДС на изборите през април 1997 г., очакваха съюзът да си изпълни предизборните обещания да извърши декомунизация.

Никоя друга политическа сила не е обещавала да направи това. За съжаление нищо подобно не се случи.

Темата за декомунизацията си остана само предизборен похват и голи обещания.

Фактите са следните:

1. СДС не предприе необходимите законодателни промени, които да гарантират справедливо [осъждане на престъпленията за комунистическия режим](#) от независима съдебна система. Темата за преодоляване на съществуващата давност на тези престъпления никога не е била и не стана приоритет на синьото мнозинство.

Написано от Христо Христов
Петък, 12 Април 2019 16:30

2. СДС по време на кабинета Костов отказа да извърши лустрация. Самият премиер, както и тогавашния син президент Петър Стоянов, с лични изявления се „аргументираха”, [защо не подкрепят внесените от коалиционния партньор на СДС – Народен съюз цялостен закон за лустрация](#) през 1997 г. Голяма капитална и историческа грешка на Костов и Стоянов.

3. [СДС не отвори досиетата със закона през 1997 г., а ги употреби за политически цели](#) (срещу ДПС) и постави в зависимост една част от агентурата на ДС, като въведе така наречените реактивирани сътрудници, върху които постави чадър за разкриването им с мотива, че се превербувани от уж новите служби за сигурност. Обещанието да се отворят 250 000 досиетата от лятото на 1997 г. претърпя пълно фиаско през есента на същата година, когато комисията Бонев оповести... 23 сътрудници.

Стотиците решения на Комисията по досиетата през последните 12 години, с които бяха осветени над 13 000 сътрудници на тоталитарните комунистически служби, ясно показват, че в периода 1997-2001 г. не е водена никаква политика по ограничаването на агентите на ръководни постове.

Написано от Христо Христов
Петък, 12 Април 2019 16:30

4. СДС и кабинетът Костов не превърнаха в държавна политика изучаването на комунистическото минало в училище. Самият бивш премиер днес признава това като сериозен пропуск (този проблем се превърна в държавна политика през 2018 г., когато след сериозен обществен и политически натиск [МОН прие нова учебна програма](#) , с която комунистическият режим ще се изучава по адекватен начин).

След всички тези факти онова, което се очаква днес да се чуе от Иван Костов като причина декомунизацията да не се случи в България по време на неговото управление, е липсата на политическа воля. А не да се търси оправдание в нагласите на обществото.

